

Ο Χαρίλαος, ο Τζίμης κι ο άγιος Μάξιμος

Ο πρωτ. Δημήτριος Στανιλοάε*, ερμηνεύοντας τον άγιο Μάξιμο τον Ομολογητή, έλεγε ότι «εκεί όπου βρίσκεται ο κόσμος και οι άνθρωποι, υπάρχει εκκλησία, γιατί αυτά τα δύο είναι η Εκκλησία εν δυνάμει, όμως δεν έχουν ανακαλύψει ακόμα τον εκκλησιαστικό τους χαρακτήρα και κατά συνέπεια δεν τον έχουν πραγματώσει με πλήρη προσήλωση στο Θεό, σύμφωνα με ό,τι επιθυμεί η φύση τους. Είναι ακόμα έξω από την καθεαυτού Εκκλησία, είναι όμως ταυτόχρονα δυνάμει μέσα στην Εκκλησία, είναι μια εκκλησία που δεν ανακαλύφθηκε και δεν πραγματώθηκε. Η εκκλησία είναι μέσα στους ανθρώπους, γιατί ο Θεός παραμένει σε σύνδεσμο μαζί τους, όπως παραμένει και μέσα στο μεταξύ τους σύνδεσμο. Μ' αυτή τους την ιδιότητα, βρίσκονται στις πύλες της Εκκλησίας που ανακαλύφθηκε και πραγματώθηκε για άλλους και στις πύλες της εκκλησίας που γι' αυτούς δεν ανακαλύφθηκε και δεν πραγματώθηκε ακόμα, που περιμένει όμως να ανακαλυφθεί και να πραγματωθεί· και σ' αυτή την κατεύθυνση η Εκκλησία διεγείρει τον κόσμο και τους ανθρώπους. Η εκκλησία που πρέπει να ανακαλύψουν και να πραγματώσουν, είναι η ίδια η Εκκλησία που μερικοί έχουν ανακαλύψει και πραγματώσει. Δεν μπορούν ν' απομακρυνθούν από τις πύλες αυτής της Εκκλησίας που ανακαλύφθηκε για μερικούς, ούτε από την εκκλησία που παρέμεινε γι' αυτούς και μέσα σ' αυτούς ανανακάλυπτη».

Ούτε ο Χαρίλαος (Φλωράκης), ούτε ο Τζίμης (Πανούσης), όπως κι οποιοσδήποτε άλλος άνθρωπος άλλωστε, εξαιρούνται αυτής της αρχής η οποία αποτελεί ουσία και αναπόσπαστο συστατικό της υπάρξεώς μας, από τη στιγμή της συλλήψεώς μας μέχρι και της τελευταίας μας εκπνοής. Βέβαια, βάσει του αυτεξούσιου, της ελευθερίας δηλαδή που απολαμβάνουμε μπορούμε να την αγνοήσουμε, αλλά είναι αδύνατον να την αποξέσουμε.

Τώρα... Το εάν και σε τι βαθμό, κατά το «ποιήσατε οὖν καρπούς άξιους τῆς μετανοίας» (Λουκ. 3:8), ο Τζίμης κι ο Χαρίλαος κατάφεραν να ανακαλύψουν την προσωπική τους εκκλησία πραγματώνοντάς την σε εν Χριστώ Εκκλησία οι ίδιοι το γνώριζαν, πιθανότατα κάποιοι εκ των ανθρώπων με τους οποίους συγχρωτίζονταν και σίγουρα ο Θεός.

Στους υπολοίπους αυτό που επιτρέπεται και αρμόζει είναι να ελπίζουμε και να ευχόμαστε οι δυο τους, μετά από μια ζωή «αριστερά», στη νέα τους αιώνια ζωή να βρήκαν ανάπαυση στα δεξιά του Αγίου Θεού.

Γεώργιος Κ. Τασούδης

* Αγίου Μαξίμου του Ομολογητού, Μυσταγωγία, εισαγωγή – σχόλια πρωτ. Δημήτριος Στανιλοάε, εκδ. Αποστολική Διακονία, Αθήνα, 1979, σελ. 74 – 75